

stærkt, som her har været Tilfælde, er der ogsaa en anden Grund, hvorfor jeg kan ønske, at Sagen drøftes, uden at jeg derved i mindste Maade vil have foregrebet min Stilling i noget som helst senere Tilfælde. Det er den, at der dog rimeligviis maa have fundet en noget haard Behandling Sted; thi ellers vilde vist ikke saa mange gode Mænd her i Salen have taget sig af disse Sager. Saaledes er mit ganske simple og naturlige Raisonnement; er Sagen daarlig, er det retfærdigt, at den bliver belyst, og kommer til at staae i det daarlige Lys, den fortjener; men er den god, er det godt, at den, der har udøvet en Magtmisbrug, bliver trukken frem for Offentlighedens Domstol. Jeg seer ikke Andet end, at det er meget betimeligt, at denne Sag er kommen frem, hvad enten jeg seer hen til de enkelte Personer, den angaaer, eller til det for mig Vigtigste, at det Spørgsmaal bliver klaret, om det herefter skal være Regjeringen eller de kommunale Autoriteter, enten hver for sig eller i Forbindelse, der skulle afgjøre Sager af denne Art. Det er ikke saa længe siden, vi have havt et Tilfælde her i Landet, hvorved en fra alle Sider som udmærket dygtig anerkjendt Skolelærer blev afskediget med Pension paa Grund af nogle Stridigheder med Amtsskoledirectionen, og, som det dengang viste sig, tildeels af politiske Grunde. Denne Mand blev som sagt afskediget og fik Pension, og Hjørring Amt maa nu vedblive at betale en raff og rørig Mand Pension, saalænge han lever. Hvis Tilfælde af denne Art skulde blive hyppige, vilde det være hoist uheldigt for vedkommende Amter. Det forekommer mig at være paa Tide, at man faaer draget en bestemt Grændse for de forskellige Myndigheders Indgriben i den Slags Sager, og jeg haaber, at denne Forespørgsel skal blive en Tilskyndelse til at faae gjort et Skridt i saa Henseende.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg skal fatte mig meget kort. I hvor stor Fristelse der end kunde være for mig til at gaae ind paa de to specielle Sager, som, efter hvad de ærede Interpellanter selv have erklæret, have foranlediget denne Interpellation, skal jeg dog afholde mig

derfra; men jeg skal tillige udtale en bestemt Protest imod, at man af min Tausshed om disse Antiggender i mindste Maade vil slutte, at jeg anerkjender Rigtigheden af flere af de Facta, der ere anførte. Naar den ærede sidste Taler og det ærede Medlem, som talte lige før ham, gjorde gjældende, at her var en Sag, der egentlig var communal, og at Ministeren ikke burde have den endelige Afgjørelse af den, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at Meningerne ere meget deelte om Udfælgeligheden deraf, ja, jeg troer endog, at man vil finde ikke saa Skolelærere, som hellere ville see Sagen i Ministerens end i de kommunale Autoriteters Haand. Dette er det One, og det Andet, jeg vil gjøre opmærksom paa, er, at Communerne og de kommunale Autoriteter dog have en ikke ringe Indflydelse i disse Antiggender. Skoledirectionen er jo en communal Autoritet, og vil man sige, at Præsten ikke er Communens Embedsmand, da er dette vel rigtigt, men af de to andre Medlemmer er det ene Medlem af Sogneraadet, medens det andet ogsaa kan vælges udenfor Sogneraadet. Dertil kommer, at man, naar der er Tale om at pensionere Skolelærere, stadigt sætter sig i Forbindelse med Skoleraadet — idetmindste er det skeet i den korte Tid, jeg har havt med disse Sager at gjøre — men dette er jo ogsaa en communal Autoritet, og det kommunale Element er saaledes ingenlunde udelukket. — Forøvrigt vide vi, at vi, naar vi komme ind paa Gebetet om Skolevæsenet, have meget forskellige Forestillinger og Ønsker, men at gaae ind derpaa, vil jeg ialfald glemme til en anden Gang. Der var et Punkt, som en æret Folkethingsmand fra Syen (Cornelius Petersen), der tog sig saameget af een Skolelærers Sag, berørte, og som jeg dog et Dieblik skal dvæle ved. Han sagde, at der kunde finde et virkelig forargeligt Forhold Sted, uden at man gjorde Noget derved, men dertil kan jeg kun sige, at det ikke har Noget at betyde, at man saaledes løst henkaster en Uttring; man maa bevise, at det, man siger, finder Sted. Vil man skaffe Beviis tilstede, skal der, saalænge jeg har med Administrationen at gjøre, sandelig ikke blive taget med Sillehandster paa, hvor der er et forargeligt Forhold tilstede. —